

РЕШЕНИЕ

№ 783

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-І-Л, в закрито заседание на десети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Катя Хасъмска

Членове: Емилия Александрова
Таня Кандилова

като разгледа докладваното от Катя Хасъмска Въззивно гражданско дело № 20211100509980 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 433, ал.2 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по жалба, подадена от Б.Е. Р. против разпореждане на ДСИ при СРС, 3-то отделение, 17 участък по изп.дело № 2011110420321, с което е прекратено производството по посоченото изпълнително дело, поради навършване на пълнолетие на жалбоподателя.

В жалбата се поддържа, че атакувания акт на ДСИ е незаконосъобразен и необоснован, тъй като въпреки навършеното пълнолетие, жалбоподателят продължава обучението си и в момента е ученик в 11 ж клас на Националната професионална гимназия по прецизна техника и оптика „М.В. -София“. Заявява, че има образувано от негово име гр.д. № 20053/21 по описа на СРС, 158 състав, което е насрочено за 08.07.2021 г. Моли съда да отмени разпореждането на ДСИ и да постанови продължаване на издръжката до приключване на образованието му в 12 –ти клас на посочената гимназия. Представя доказателства.

Длъжникът по изпълнителното дело – Е.Б. Р., не взема становище по депозираната жалба.

По делото са представени мотиви на ДСИ по чл.436, ал.3, изр.2 от ГПК, с които е заявено становище за неоснователност на жалбата. Сочи се, че по делото липсват доказателства за осъждане на длъжника по реда на чл. 144 от СК за заплащане на издръжка на пълнолетно дете и не е приложен изпълнителен лист, който да бъде основание за

събирането ѝ принудително от него.

Съдът, след като обсъди доводите, изложени в частната жалба, и становището по нея, както и обясненията на частния съдебен изпълнител, приема следното:

Депозираната частна жалба е подадена срещу подлежащ на обжалване акт на ДСИ, който подлежи на съдебен контрол, съгласно разпоредбата на чл.435, ал.2, т. 6 от ГПК, в законоустановения срок по чл. 436, ал. 1 ГПК, изхожда от надлежна страна и отговаря на изискванията по чл. 260 и чл. 261 ГПК и като такава е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Изпълнително дело № 20321/2011 г.,17 участък е образувано по молба на И.В.И., като майка и законен представител на детето Б.Е. Р., на 30.12.2011 г., въз основа на изпълнителен лист, издаден на 19.12.2011г. от СРС, 86 състав, по гр.д. № 6206/2011г., с решението по което се осъжда Е.Б. Р. да заплаща на малолетното си дете Б. ежемесечна издръжка в размер на 100 лв.

В хода на производството в периода от 25.01.2013 г. до 20.06.2019 г. е събрана и изплатена издръжка на вискателя, чрез неговата майка.

След 21.06.2019 г. до навършване на пълнолетието не е постъпвала от длъжника и не е изплащана издръжка по изпълнителното дело.

След като е констатирал, че детето е навършило пълнолетие и не е приложен изпълнителен лист за дължима издръжка след пълнолетието, ДСИ е поканил вискателя, чрез връчване на съобщение на майката, да заяви претендира ли дължима издръжка за времето до пълнолетието, както и да се посочи точния размер на претенцията и способ за събирането ѝ, като я е предупредил, че след изтичане на дадения едномесечен срок, изпълнителното производство ще бъде прекратено.

За горното на майката и законен представител на детето Б.Е. Р., е уведомена на 01.04.2021г. чрез съобщение, връчено ѝ по месторабота, като в предоставения срок не е постъпило искане за събиране на издръжка.

Междувременно съдебния изпълнител е наложил заповед върху банкова сметка на длъжника, връчен на 27.05.2021 г. за събиране на дължими държавни такси в полза на СРС, останали несъбрани към навършване на пълнолетието.

В изпълнение на заповедното съобщение, в което е посочен и размерът на месечната издръжка, Банката трето задължено лице е превела сума в размер на 4120,10лв., от които само 120,10 лв. са дължими за държавна такса.

С молба вх.№ 13460/27.05.2021 г. длъжникът е поискал заповедта да бъде вдигната и сумата от 4 000 лв. да му бъде върната, като недължима, тъй като за периода от м.06.2019 г. до м.04.2021 г. е изплащал издръжката в размер на 160.00лв. месечно направо по сметка на майката.

ДСИ е уважил искането му и след превода на държавната такса в полза на СРС, е разпоредил производството по изп.дело № 20111110420321/2011г. да бъде приключено на

основание чл. 433, ал.2 от ГПК, вр.150 СК – навършване на пълнолетие на детето Б.Е. Р..

От представения изпълнителен лист е видно, че задължението на длъжника е да заплаща месечна издръжка на малолетното си дете. Това задължение е регламентирано в чл. 143 от Семейния кодекс. Присъдената издръжка или добавката към нея може да бъде изменена или прекратена при изменение на обстоятелствата - каквото обстоятелство е и настъпването на пълнолетие на лицето, което има право на издръжка /взискателя/ - чл. 150 СК. При навършване на пълнолетие издръжката на детето се прекратява по силата на закона. С оглед на това настоящият съдебен състав приема, че правилно е определена крайната дата, до която се дължи издръжка на взискателя – 12.01.2021 г. Следователно, към датата на приключване на изпълнителното дело на основание чл. 433, ал. 2 от ГПК от събраните по делото документи действително се установява погасяване на задължението на длъжника към взискателя, роден на 12.01.2003 г.

Съгласно нормата на чл. 144 от Семейния кодекс „Родителите дължат издръжка на пълнолетните си деца, ако учат редовно в средни и висши учебни заведения, за предвидения срок на обучение, до навършване на двадесетгодишна възраст при обучение в средно и на двадесет и пет годишна възраст при обучение във висше учебно заведение, и не могат да се издържат от доходите си или от използване на имуществото си и родителите могат да я дават без особени затруднения“. Този вид издръжка, която е описана в предходното изречение, е дължима при обстоятелства, различни от дължимата издръжка по чл. 143 от Семейния кодекс /относно ненавършилите пълнолетие деца/. За да може взискателят да получи такава издръжка, следва да предяви нов иск на вече посоченото основание - чл. 144 от СК и в случай, че съдът го уважи, да образува ново изпълнително дело, при липса на доброволно изпълнение. Предвид така посоченото представения към жалбата документ - служебна бележка, установяваща, че взискателят Б.Е. Р. е редовен ученик в 11 ж клас през учебната 2020/2021 г. е неотнормима в настоящото производство и съдът не следва да я обсъжда. Този документ следва да бъде представен пред исковия съд, при предявяване на иск от взискателя, на основание чл. 144 от СК.

Предвид изложеното по-горе, настоящият съдебен състав, приема, че е настъпило посоченото в обжалвания акт основание за приключване на изпълнителното дело, поради което жалбата следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата, подадена от Б.Е. Р. против разпореждане на ДСИ при СРС, 3-то отделение, 17 участък по изп.дело № 2011110420321, с което на основание чл.433, ал.2 ГПК е прекратено производството по изпълнително дело срещу длъжника Е.Б. Р..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____